

Filmi, ki jih bomo gledali

Angleški film „BOŽIČNA PUSTOLOVŠČINA“

Začetek božičnih počitnic. Farmerjevi otroci pa še njihov gost črnček sedejo na konje, da odjašejo domov. Kakor so pač otroci, ne gredo po najkrajši poti, temveč zavijejo skozi goščo avstralskega grmičevja. Tam srečajo konjska tatova in jima nehote izdajo, da imajo na farmi lepega konja. Tatova konja ukradeta. V zavesti krvide ju gredo otroci zasledovat, ko že odneha policija, ki izgubi sledi. Med zasledovanjem preseneti otroke ploha, ki zmije vse sledi. Otroci so zgubljeni sredi divjine. Znajdljivost malega črnca jih reši smrti od lakote, sreča jih pripelje k skritemu taborišču konjskih tatov, ki se vprav pripravljajo na umik pred policijskim zasledovanjem. Da bi jim onemogočili beg, jim ukradejo otroci hrano, čevlje in konje.

Bosi zločinci se odpravijo na hudo pot. Otroci jih zaustavljajo, kakor le morejo, pri tem jih tatovi v zapuščenem rudarskem mestecu presenetijo in ujamejo. Tedaj pa pride policija, ki je iskala izgubljene otroke in vsa zgodba se srečno razplete ob nauku, da so otroci s svojim delom pokazali, da bodo dobri državljanji.

Prikazana zgodba je prav prijetno prikazana, čeprav je po vsem hudo romantična ter ne pokaže nikjer stvarne življenjske problematike, najsibo iz življenja farmerjev v notranjščini Avstralije, ali v odnosu belcev do črnih slug. Tako idealiziranje, ki nam je domače iz t. zv. »ljudske književnosti« druge polovice XIX. st., ko je vladajoči kapitalizem skušal pridobiti čim več delovne sile za kolonizacijo nanovo

odprtih kolonialnih ozemelj, se je ohralnilo v mladinski pustolovski povesti vse do danes. V kolikor ni postavljeno na povsem nestvarne, nemogoče temelje, kakor v našem filmu, ga ne odklanjam, ker daje vsaj delno predstavo resničnosti. Prav zaradi tega bi bilo želeti še več takih filmov in tudi knjig, da bi z njimi zadovoljili potrebe naše mladine po fantastiki, katero jim danes zadovoljuje posebno pri filmu, skoraj brez izjeme, samo malovredna plaža.

Priporočljiv je dalje film zaradi zelo lepih slik avstralske divjine »serub«-a, ki slišijo otroci o njem v šoli, predstave o tem pa nimajo nobene.

Igra otrok v filmu, ki se vrste od dvanajstega do šestega leta kakor piščalke, je prepričevalna, ker ni ne pretirana, ne toga.

Vse to priporoča film za ogled šolski mladini.

P. B.

SLOVENSKI DRAMSKI UMETNIKI IMAJO SVOJE DRUŠTVO

V ponedeljek, 6. t. m., so imeli naši dramski igralci in režiserji v Drami ustanovni občni zbor poklicnega društva slovenskih dramskih umetnikov. Občnemu zboru so prisostvovali poleg dramskih umetnikov tudi zastopniki Slovenskega naravnega gledališča iz Trsta in Maribora, Društva slovenskih književnikov, Društva filmskih delavcev, Društva dramskih umetnikov Hrvatske ter Bosne in Hercegovine in drugi.

Po govorih in prečitanju načrta pravil »Društva slovenskih dramskih umetnikov« je bil izvoljen prvi odbor s predsednikom Ivanom Levarjem, podpredsednikom Lojzetom Drenovcem, tajnikoma Stanetom Severjem in Miro Danilovo ter odbornikoma dr. Bratkom Krestom in Vladimirjem Skrbincem.